

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **M. M.**

skazanego za przestępstwo z art. 290 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 marca 2019 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego

Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. akt VII Ka [...],

o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł:

zażalenie pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2017 r., sygn. akt VII Ka [...], Sąd Okręgowy w Z., jako odwoławczy, zmienił wyrok Sądu Rejonowego we W. z dnia 21 lipca 2017 r., sygn. akt II K [...] - skazujący M. M. za występki z art. 290 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby - jedynie w ten sposób, że obniżył okres próby do 2 lat.

Po przywróceniu skazanemu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia tego wyroku i po doręczeniu mu wspomnianego orzeczenia wraz z uzasadnieniem w dniu 5 listopada 2018r. (k 236), skazany (w dniu 23 listopada 2018r.) przesłał kasację wraz z wnioskiem o ustanowienie obrońcy z urzędu (k- 259).

Zarządzeniem z dnia 18 grudnia 2018r. upoważniona Sędzia Sądu Okręgowego w Z., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

odmówiła przyjęcia kasacji skazanego argumentując, że nie została złożona przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym.

Odpis tego zarządzenia skazany odebrał w dniu 27 grudnia 2018r.(k-265).

W dniu 4 stycznia 2019r. do Sądu Okręgowego w Z. wpłynęło pismo skazanego zatytułowane „zażalenie”, w którym skazany m.in. podniósł, że nie został rozpoznany jego wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu i o zwolnienie z kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym, złożony razem z kasacją.

Zarządzeniem z dnia 9 stycznia 2019r. upoważniona sędzia wyznaczyła skazanemu obrońcę z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji (k- 273).

W dniu 16 stycznia 2019r. obrońca wyznaczony z urzędu nadesłał informację, w trybie art. 84 § 3 k.p.k., o braku podstaw do wniesienia kasacji, jako niedopuszczalnej z mocy ustawy (k-276-278).

Zarządzeniem z dnia 25 stycznia 2019r. wezwano skazanego do usunięcia w terminie 30 dni braków formalnych kasacji przez jej sporządzenie i podpisanie przez obrońcę z wyboru (k- 282). Odpis tego zarządzenia skazany odebrał w dniu 31 stycznia 2019r (k- 284) co oznacza, że do dnia przekazania przedmiotowego zażalenia do Sądu Najwyższego tj. do dnia 6 lutego 2019r. nie upłynął jeszcze skazanemu termin do wniesienia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Trzeba stwierdzić, że zażalenie skazanego przekazane Sądowi Najwyższemu do rozpoznania, jakkolwiek w chwili jego złożenia zasadne, utraciło już swoje procesowe znaczenie. Po prostu nie istnieje obecnie przedmiot zaskarżenia ponieważ czynności procesowe - szeroko opisane w części historycznej niniejszego postanowienia – w istocie zgodnie z żądaniami wyrażonymi w zażaleniu - zostały przeprowadzone przed Sądem Okręgowym w Z. i to prawidłowo. W szczególności, niejako w uwzględnieniu argumentacji skazanego, zawartej w przedmiotowym zażaleniu upoważniona sędzia wyznaczyła skazanemu obrońcę z urzędu w celu sporządzenia kasacji (k - 273). Tym samym konwalidowano zaistniałe uchybienie w postaci nie rozpoznania wniosku skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu, celem sporządzenia i podpisania kasacji a następnie procedowano w zgodzie z obowiązującymi regułami procesowymi. W tej, nietypowej wszak, sytuacji procesowej należało uwzględnić

treść art. 463 § 1 k.p.k., stosownie do którego: „Sąd, na którego postanowienie złożono zażalenie, może je uwzględnić, jeżeli orzeka w tym samym składzie, w którym wydał zaskarżone postanowienia” i uznać, że poprzez czynności faktyczne w istocie nastąpiło uwzględnienie zażalenia skazanego z dnia 4 stycznia 2019r. Jest oczywiste, że warunkiem dopuszczalności uwzględnienia zażalenia przez sąd który wydał zaskarżone nim orzeczenie (tu zarządzenie) jest to, aby procesował on w tym samym składzie oraz to, by mogło nastąpić uwzględnienie zażalenia w całości.

Tak się stało zaś w tej sprawie. Jest jasne, że co do zasady uwzględnienie zażalenia oznacza konieczność wydania merytorycznej decyzji co do przedmiotu zaskarżenia czyli konieczność wydania stosownego postanowienia. Nie ma jednak powodów, by brak takiego postanowienia, w sytuacji gdy wszystkie czynności procesowe jakie byłyby koniecznym następstwem jego wydania zostały prawidłowo przeprowadzone, nie mógł być uznany za podlegający konwalidacji.

W tym zaś stanie rzeczy, należało przedstawione Sądowi Najwyższemu zażalenie uznać za bezprzedmiotowe i pozostawić ten środek zaskarżenia bez rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.